

شیرین کافی

گریان

سهر اپای جهستت لی داگیر کردوم
له دور هوه بو نی گریانم لی دئی
من ده مهوئی ئەم دەرگا پۆلاینه ی نیوانمان بتراز نیم
به باوهشی گریان هوه دیمه دیدارت دل رهق مهبه
سهیر که چون رهنگی خهزانم گرتوه هه ناسهه توانای
گهرم بونهوه ی ئەم جهسته لاوازه ی نیه تو سهیر که
له چ نازار یکدا ده ژیم نه پیاسه یه کی ئیواران باوهشم
بو ده کاتهوه نهته نه های بو چر که یهک جیم ده هیلی
دلّم پر سهی تو ده گئیری چاوه کانم ماندو بووه
ژوره کهم پیره له بی دهنگی ئەم موسقای سیاچه مانهم
بو خاموش نابی ده پییم بلئی که ی پهتی سی داره ی گهر دنم ته و او ده بی